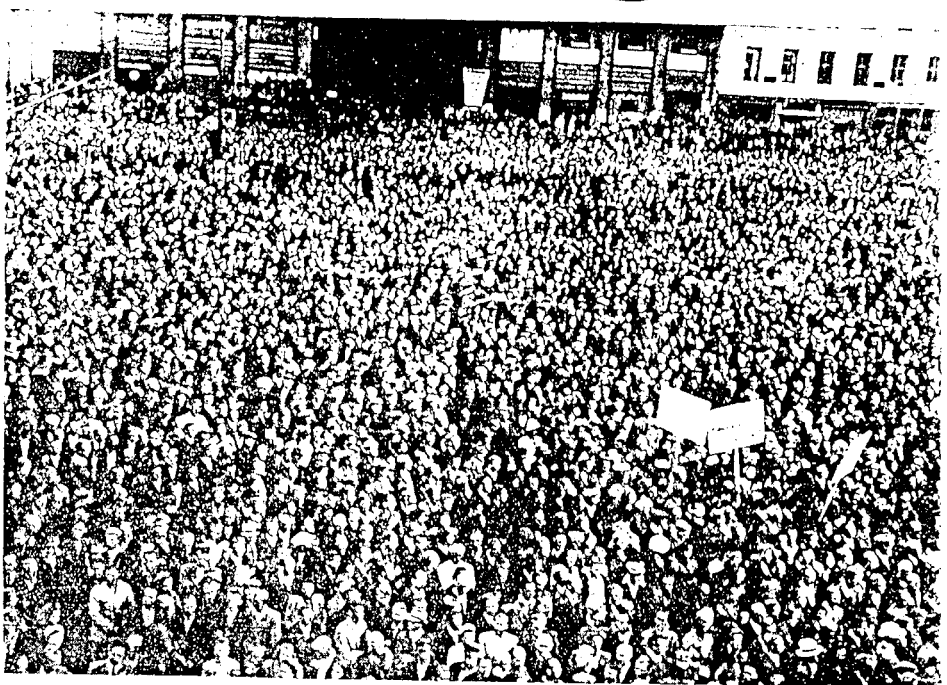

Folkets krav: Døm fort og hardt

30,000 Oslo-arbeidere forlanger slutt med lempfeligheten overfor landssvikerne.

Den faglige samorganisasjon kjempemonstring sier fra at folkets vilje nå må bli landets fram-

Tusener på tusener marsjerte inn og Youngstorget ble et eneste folkemøte.

I går kveld marsjerte Oslo-arbeiderne opp fra de store bedrifter i byens forskjellige kanter kom de marsjerende i arbeidsklær og med matvesken under armen. Under røde og norske flagg kom de bærende med sine emblemer og krav: noen med musikkorps i spissen, andre ikke. Kravene var: «Vi krever strengere straffer for landssvikerne!» — «La oppvæddingen blant nazister og stripete bli mer effektiv!» — «Thune-arbeiderne må få rett, når de har rett!» — «Er Hebu blitt Heilebu?» — «Husk Riiser-Larsens ord: Ikke 5 ore betales i skatt for alle forrædere sitter på Bjørnøya!» — «Vi finner oss ikke i lempfelighet når det gjelder landssvikere — la ikke rettsapparatet bli et vern for quislinger og stripete!» — «Respekt for folkesvilene!» — «Vi krever et hurtig og effektivt oppgjør med landssvikerne!» — «Vi krever slutt på korrupsjon i landssviksakene hvis selvtækt vil unngås. Vært varske om må høres!» — «Humanisme og uanfællighet mot landssvikere og profitorer er forræderi mot folket!» — «Folkets krav: Døm fort og hardt!» — «Telefon-falka kom i uniformer bærende på en galge hvor det dugglet en dukke: «Vi krever strenge straffer over landssvikerne!» Et emblem viser en mann med NS-merke på armen som henger i en galge: «Rette mann på rette plass». Noen andre kom marsjerende med en galge med et rep i galgen manglet sin mann. Thunes «tre store» var avbildet som tre av dvergene i Snøkvit-filmen. Andre emblemer: «Slipp dem ut, vi kan straffe!» — «Arbeidsgiverne saboterer lønnsforhandlingene og skaper uro på arbeidsplassen!» Disse og flere til ga uttrykk for de krav og den oppfatning som i dag besjeler enhver ærlig demokrat i vårt land.

De kravene vant tilslutning: lenge før man kunne vente noen inn fra oppmunnene, begynte folk å samle seg på Youngstorget og tettere og tettere ble det etter hvert. Tusener på tusener hadde satt hverandre stevne for å demonstrere for sine rettfærdige krav. Da møtet begynte kl. 18.30 var torget fullsatt og senere kom man marsjerende fram til møtestedet. Det ble et av de største arbeidermøter som er holdt i landets hovedstad. Omkring 30,000 deltok.

Opppe på gangen til basarhallene hadde man talerstolen med høyttaler, flankert av to røde flagg med sigd og hammer. Nede på torget var en masse røde og norske flagg plassert sammen med de mange krav og emblemer som ble båret fram av de oppmarsierte.

Det rådet en ypperlig stemning. Etter hvert som man kom marsjerende inn ble de forskjellige emblemer hilst med brakende bifall og stemningen holdt seg hele tiden så lenge møtet sto på.

Etter at Kampen Arbeiderungdomskorps spilte «Ja, vi elsker» — ble møtet åpnet av samorganisasjonens formann, Gunnar Disen.

(Forts. siste side.)

Den tyske invasjon kom etter inntrengende appell fra Quisling.

Rosenbergs dagbok var et verdifullt dokument.

Sensasjonelle beviser for forræderi før 9. april 1940

Quisling forsøkte seg med en av sine hysteriske taler fra „gamle dager“

Kontrollen utenfor Løgens store sal i går la tydelig an på å stoppe alle uvedkommende personer. En måtte passere fire sperringer med oppslatte pass og adgangstegn.

Før siste gang spiller Quisling en hovedrolle i Norges nyeste historie. Han har tatt av en del i vekt i lengstid, og blitt gråblek i sellen. Men ellers var han den samme, med ansiktet pansret inn i harde muskler som ikke slappet av et øyeblikk, med sammenbitte kjever og trass i øynene. Det

eneste en ikke kjente riktig igjen om formiddagen var stemmen. Han var spak og tynn i malet. Men han steg etter pausen, og en kjente seg igjen fra dengang «føreren» brølte fra høyttalere på torget og gater i «Norges skjebnemer». Bevisene mot landforræderen fernet seg opp rundt ham, og snart begynte han var skingrende, hysterisk stemme på et agitasjonsforedrag. Men det var ikke lenge det varte før dommer Solem stoppet ham. En fikk i hvert

fall høre at den fordums fører var forurettet, og at historien ville gi ham oppreisning. Han hadde vært Nordens og Norges redningsmann både før og etter 9. april, og mente det var hans fortløpste at Sverige hadde sluppet gjennom uten å bli blandet inn i oppgjøret.

«Kvinnen med Quisling»
Botten ble sat på et kl. 10. En leie til lagdommer, hvis navn er offentliggjort, ble det opplyst, hvem som var ansvarlig for opplysningene. Berbermeister Schone, redaktør Flatby, bokhandler Belle, lærer Hegervoll og kjemisk arbeider A. Johnson.

Forhandlingene tok til med at den 14. sader lauge tillalbeslutningen ble lest opp av utroks formann Erik N. Henn, etter at fotografene først hadde tatt bilder som de hadde ønsket å ta.

Major Alexander Viken Quisling (f. 1887) var tidligere formann i den 2. divisjon i 1934, og hadde vært medlem av den norske riksdagen i 1935 og 1936. Han var medlem av den norske riksdagen i 1935 og 1936. Han var medlem av den norske riksdagen i 1935 og 1936. Han var medlem av den norske riksdagen i 1935 og 1936.

«Til dette kommer sin endelig tilfalle for seg personlig og på forhånd seg endelig og norske midler, bl. a. fra sluttet norske Selskap, de politiske partier osv. Ved siden av dette lot Quisling betale til seg, ministrene og

Da prosessen mot Quisling ble åpnet i går formiddag.

(Forts. side 2).